

ספר התשובה

והוא

סדר תיקוני תשובה

בהמשכים

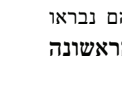
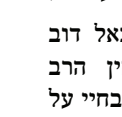
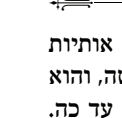
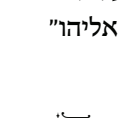
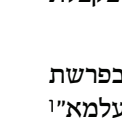
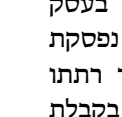
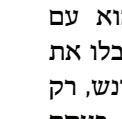
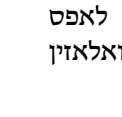
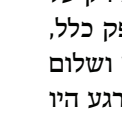
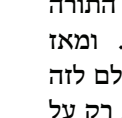
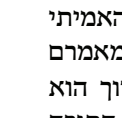
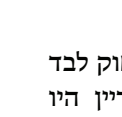
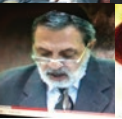
חלק ג

אור הזוהר 425 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

התורה גנוזה עדיין במקור שורשה הנעלם ומרחוק לבד האירה לכל העולמות להחיותם ולקיימם, עדיין היו העולמות רופפים ורותתים ולא היו על מכונם האמיתי והיו תלויים ועומדים עד מתן תורה כידוע מאמרם זכרונם לברכה (שבת דף פ"ח) שהתנה הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית אם מקבלים ישראל את התורה מוטב, ואם לאו אני מחזיר אתכם לתוהו. ומאז שנשתלשלה וירדה כביכול ממקור שורשה הנעלם לזה העולם כל חיותם וקיומם של כל העולמות הוא רק על ידי הבל פינו והגיונינו בה. והאמת בלי שום ספק כלל, שאם היה העולם כולו מקצה עד קצהו פנוי חס ושלום אף רגע אחת ממש מהעסק והתבוננות שלנו, כרגע היו נחרבים כל העולמות עליונים ותחתונים והיו לאפס ותוהו חס ושלום". עד כאן לשון מוה"ר חיים וואלאזין בקצרה.

ומבואר דהתנאי שהתנה הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית, אם ישראל לא יקבלו את התורה חס ושלום יחזור העולם לתוהו, אינו כעונש, רק שכל החיות והמציאות של העולם תלויה בעסק התורה, וכשנפסקת החיות שהיא התורה, נפסקת מציאות העולם ויחזור העולם לתוהו, ולפיכך רתנו עליונים ותחתונים, לפי שכל מציאותם תלויה בקבלת התורה, שיעסקו בה.

וביאור דברי הזוהר הקדוש הנזכר לעיל בפרשת תרומה "אסתכל באורייתא וברא עלמא" מצאנו שכתב הגר"א זכרונם לברכה, בספר "רוח אליהו" מביאורו לספרא דצניעותא:

ונקדים עוד מה דאמרו חכמינו זכרונם לברכה בשבת (פח, א) אמר חזקיה מאי דכתיב משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה, אם יראה למה שקטה, ואם שקטה למה יראה, אלא בתחילה יראה ולבסוף שקטה, ולמה יראה, כדריש לקיש דאמר ריש לקיש מאי דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ה"א יתירה למה לי, מלמד שהתנה הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית ואמר להם, אם ישראל מקבלים את התורה אתם מתקיימין, ואם לאו אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו.

ובשיר השירים רבה (פרשה א') איתא: דמיתוך רעיתי, רבנן אמרי רעיתי דעולמי (פירוש רעיתי בבריתא העולם, כלומר שהיו שותפים בבריתנו כמו שמבאר הו"ל) שקבלו תורתו שאילו לא קבלתו הייתי מחזיר את עולמי לתוהו ובהו, דאמר ר' חנינא בשם ר' אבא כתיב (תהלים עה) "נמוגים ארץ וכל יושביה, אנכי תכנתי עמודיה סלה", אילולא שעמדו ישראל על הר סיני ואמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע היה העולם מתמגמג (לשון המסה - עץ יוסף) וחוזר לתוהו ובהו, ומי בסם (נתחזק על בורין - שם) העולם "אנכי תכנתי עמודיה סלה", בזכות "אנכי ה' אלקיך" תיכנתי עמודיה סלה. עד כאן לשון המדרש.

והטעם שהיה חוזר לתוהו ובהו, כתב בספר נפש החיים (שער ד' פרק ט' י) דאיתא בזוהר הקדוש פרשת תרומה (דף קס"א), אסתכל באורייתא וברא עלמא וכו', וכמו שבעת הבריאה בתורה נבראו ונאצלו כל העולמות, כן מאז התורה היא "נשמתם" "וחיותם" "וקיומם" על סדר מצבם, לכן מעת הבריאה שהיתה

סוגים: גימטריא, ראשי תיבות, סופי תיבות, חילופי אותיות א"ת ב"ש. בשנים האחרונות נתגלה לעינינו דרך חדשה, והוא משמש כמפתח לרמזים רבים נפלאים, שהיו מכוסים עד כה.

הראשון שגילה דרך זו היה הגאון הצדיק ר' מיכאל דוב ווייסמאנדל זכר צדיק לברכה. בצעירותו הבחין הרב ווייסמאנדל בעינו החדה, דבר מעניין בפירוש רבינו בחיי על התורה. שהאותיות "בהר"ד" (שמרמזים על הימים בהם נבראו המאורות) מרומזו בין האותיות של התורה. האות הראשונה

(ו) איתא במסכת תענית (דף ט') "ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא", ואיתא במסכת סנהדרין "למה נקראו ראשונים סופרים? שהיו סופרים כל אותיות שבתורה".

השם יתברך כתב את התורה כתכנית בניה לעולם, על כל הברואים וכל המאורעות שיארעו במשך ששת אלפי השנה הבאים. לפי תכנית זו נברא העולם ומונהג עד היום הזה.

אין דבר בעולם שלא מרומזו בתורה. "רמז" הוא אחד הדרכים ללימוד התורה (פרד"ס - פשט, רמז, דרוש, סוד). בזה ישנם כמה

"כי כל מה שהיה והוה ויהיה עד עולם, הכל כלול בתורה מבראשית עד לעיני כל ישראל, ולא הכללים לבד אלא אפילו פרטיו של כל מין ומין של כל אחד בפרט, וכל מה שאירע לו מיום היולדו עד סופו, וכל גלגוליו וכל פרטיו ופרטיו פרטיו, וכן כל מין בהמה וחיה וכל בעל חי שבעולם, וכל עשב וצומח ודומם, כל פרטיו ופרטיו פרטיו של כל מין ומין ואישי המינים עד לעולם.

ונקדים עוד מה שכתב בספר יערות דבש (דרוש י"ב): "הנביא הוא עושה רק כמעשה כלי בעלמא ורוח ה' בקרבו ומוציא מפיו את אשר ישים ה' בפיו, ובזה מפרש מה שכתוב: 'הרם כשופר קולך' שעושה רק מעשה כלי כשופר שמוציא מה שנופחין וממילא אין עונש אם מזכיר עוונות ישראל, אפילו אומר עם טמא שפתים רק אם אומר מעצמו", עיין שם ביערות דבש.

ענף ד'

ברוך השם שנתגלה לנו כעת הרבה רמזים שמובאים בתורתנו הקדושה, ונדפסו בזה כבר הרבה קונטרסים, ואחד מהדברים שנתפרסמו הוא כדלהלן:

הוא "ב"מ" בראשית". כשנספור 42 אותיות, נמצא האות "ה" מ"ובהו". 42 אותיות אחרי זה נמצא האות "ר" מ"וויאמר". לאחר 42 אותיות נמצא האות "ד" מ"ויבדל".

הרב ווייסמאנדל למד מכך, שזוהי דרך נוספת לבאר את התורה - למצוא אותיות מפוררים בין הפסוקים, באותו מספר אותיות בין אחד לשני.

עוד מצא הרב ווייסמאנדל זכר צדיק לברכה, שהמילה "משיח" נמצא בפסוק "היפלא מה' דבר למועד אשוב אליך כעת חיה" - היש דבר בלתי אפשרי לגבי הקדוש ברוך הוא? אני נשבע שבזמן הנכון אשוב אליך.

[והנה בתיבת אשו"ב מרומז שו"ב תשו"בה, לרמז שאם נשוב בתשובה שלימה נזכה תיכף ומיד לביאת משיח צדקינו בב"א, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (סנהדרין דף צ"ח עמוד א') רבי יהושע בן לוי אשכח לאליהו, דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי, אמר ליה: אתינא לעלמא דאתי? אמר ליה: אם ירצה אדון הזה. אמר רבי יהושע בן לוי: שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי. אמר ליה: אימת אתי משיח? אמר ליה: זיל שילייה לדידיה. והיכא יתיב, אפיתחא דרומי. ומאי סימניה? יתיב ביני עניי סובלי חלאים, וכולן שרו ואסירי בחד זימנא, איהו שרי חד ואסירי חד. אמר: דילמא מבעינא, דלא איעכב. אזל לגביה, אמר ליה: שלום עליך רבי ומורי, אמר ליה שלום עליך בר ליואי. אמר ליה: לאימת אתי מר? אמר ליה: היום. אתא לגבי אליהו. אמר ליה: מאי אמר לך? אמר ליה: שלום עליך בר ליואי. אמר ליה: אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי. אמר ליה: שקורי קא שקר בי, דאמר לי היום אתינא, ולא אתא. אמר ליה: הכי אמר לך (תהלים צ"ה) היום אם "בקלו תשמעו". היוצא לנו מדברי הגמרא הנזכר לעיל דאם נקיים את התורה יבא משיח צדקינו תיכף ומיד לגאול אותנו מהגלות].

עוד מביא בספרו "מן המיצר" עשרות רמזים על דרך זו. כיום, בעידן הטכנולוגיה והמחשבים, חולל גילוייו של הרב ווייסמאנדל זכר צדיק לברכה מהפכה של ממש. פרופסורים בעלי שם מאוניברסיטאות הנכבדות ביותר חקרו וניסו דרך זו, והגיעו לידי מסקנות מדהימות. הם הכניסו לתוך המחשב את שמותיהם של 25 גדולי ישראל מפורסמים, כמו הרמב"ם, הרמב"ן, אור החיים הקדוש, הבעל שם טוב, הגאון מווילנא (הגר"א) ביחד עם יום הולדתם ויום היארצייט שלהם וספריהם שחיברו, ונתנו הוראה למחשב לחפש כל הפרטים האמורים בפסוקים שבתורה עם הפסק שווה בין אות לאות (ואין כאן המקום להאריך).

תוצאות המחקר הראו, ששמו של כל גדול עם יום הולדתו

בסדר ויקרא פרשה י"ט פסוק י"ז כתוב לאמור: לא תשנא את אחיך בלבבך, הוכח תוכיח את עמיתך, ולא תשא עליו חטא

כשתספור מסוף הפסוק לתחלתו, ותדגיש כל אות עשירית, תקבל המילה: "טליפן".

ובסדר ויקרא (פרשה י"ט פסוק י"ח) נאמר: לא תקם ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה'. וצריך ביאור סמיכת הפסוקים האלו, מהו השייכות של "הוכח תוכיח את עמיתך" ל"ואהבת לרעך כמוך, אני ה'".

ולבאר הענין נקדים עוד מה שכתב בספר הקדוש קב הישר (פרק ה'): וזה לשונו: ואהבת לרעך כמוך (דברים ו, ה), אמרו רבותינו זכרונם לברכה (תורת כהנים, פרשת קדושים, ד) זה הוא הפסוק, שהוא כלל גדול שבתורה. ואין לך אהבה יותר, כשרואה האדם דבר מגונה באחיו ישראל, שעושה איזה חטא ועוון, שצריך להוכיחו על זה, כי נשמתו של ישראל הן קשורין ודבוקין זה בזה. אבל הכלל הוא, שצריך האדם מי שהוא יודע

ויום הזכרון וספריו שחיבר, נמצאים באותם הפסוקים, כי הקדוש ברוך הוא הזמינם לפונדק אחד (ראה שמות כא, ז). על הפסוק "ואשר לא צדה והאלקים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה" ועיין רש"י שם. עיין מכות דף י' ע"ב, כמו שכתב הזוהר הקדוש והגר"א לעיל.

כמו כן מצאו רמזים בקשר למהפכה הצרפתית, מלחמת העולם השנייה, מלחמת המפרץ (גאָלף) - וכולם בפסוקים המרמזים על מאורעות אלו. לדוגמא, השם "דרייפוס", הקצין היהודי-צרפתי שנאשם בריגול נגד צרפת (ואחר כך יצא זכאי) נמצא פעמיים בפסוקים בהם השבטים נאשמים בריגול; "יצחק רבין" עובר דרך המילה "ירצח".

בפסוקים שלפנינו נמצאים המילים "מטוס" (בחזרה בהבדל של 33 אותיות ביניהם) "הפיל" (39) "ויך" "מגדלי" (71); "תאומים" (36) "פעמים" "למות שם" "ישמעאל" (11) "אסלם" (72)

...למות שם אנחנו ובעירנו: וְלָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם הַלְבִּיא אוֹתָנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא מִקוֹם זָרַע וְתִאֲנָה וְגַפְּן וְרִמּוֹן וּמִיִּם אֵין לְשָׁתוֹת: וְכַאֲשֶׁר וְאֶהְרֹן מִפְּנֵי הַקְּהֵל אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיִּרְא כְבוֹד ה' אֲלֵיהֶם: וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת הַמַּטֵּה וְהַקְּהֵל אֶת הָעֵדָה אֹתָהּ וְאֶהְרֹן אַחִיר וַדְּבַרְתֶּם אֶל הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדָה וְאֵת בְּעִירָם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיַּקְּהֵלוּ מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת הַקְּהֵל אֶל פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמְעוּ נָא הַמַּיִם הַמֵּן הַסֵּלַע הַזֶּה נּוֹצֵיא לָכֶם מַיִם: וַיִּרְם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֵּלַע בְּמַטְהוֹ פְּעָמָיִם וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתַּה הָעֵדָה וּבְעִירָם: וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן יֵצֵן לֹא הָאֲמֹנֶתֶם בִּי הֲקִדְשִׁנִּי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל... (במדבר כ"ד-י"ד)

מעניין, שהמילים "מגדלי" ו"תאומים" מתחיל מהתיבה 'למות שם אנחנו', בהמשך הפסוקים מוצאים אנו את המילים 'שמעו נא המורים', ומסתיים במילים 'ען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל'. בפסוקים אלו נמצאים גם המילים "ישמעאל" ו"אסלם".

והנה אמרו חכמינו זכרונם לברכה ראש השנה (הף כט.) במשנה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו', ועיין מהרש"א שם בדיבור המתחיל והיה, ובפרשת מי מריבה על נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו ובחטאם זה - "ויבא עמלק" וגו' כדאמרינן (שבת ק"ח) דלולי חטאם דלעיל לא שלטה בהן כל אומה ולשון עינין שם.

ז) וכל אלו הפרטים מרומזים כמה פעמים בתורה כמו מפה שרואים כל הרחובות וכל העיירות בכל העולם.

ח) ואין לך אהבה יותר... שצריך להוכיחו על זה. ובזה

ההרפתקאות והסיבות והעונשים^ט שבאים לנשמת האדם אחר יציאת הנשמה מהגוף, צריך להודיע לחבירו, אולי על ידו יזכה חבירו גם כן ויעזוב דרכו הרשעה "ושב ורפא לו" (ישעיהו ג, ט). וכתוב (דברים ד, ט) אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון, ופירש רש"י: "ילמדון" - ילפון לעצמם, "ילמדון" יאלפון לאחרים. עד כאן לשונו.

מבואר מכל הנזכר לעיל דהכל מרומז בתורתנו הקדושה. וזהו ביאור הרמז: למה באו הטליבנים ועשו לנו כל הצרות^{יב} הנזכר לעיל באחד עשר יום לחודש ספטעמבער - (ספטעמבער 11)^{יג} ובארצינו הקדושה כנזכר לעיל.

והנה ידוע מה שמרומז בתורתנו הקדושה שעיקר העבודה שיזכו להגאולה שלימה בקרוב הוא התשובה, ונעתיק קצת מה שכתוב בספר קץ שם לחושך, עם תוספות ביאור:

התשובה והגאולה
עיקר העבודה שיזכו לביאת המשיח הוא התשובה

התשובה:

הצרות הרבות הבאות על ישראל מביאים אותם לתשובה דבר שהתגלה כבר בגלותם הראשונה של ישראל במצרים כשהמצרים רדפו אחריהם בדרכם לים סוף, במצב קשה זה כשהמצרים והים הקיפו אותם ללא מוצא נשאו עיניהם למעלה כלפי שמים וחזרו בתשובה כפי שאומר הפסוק להלן:

בספר שמות פרשת בשלח (פרק י"ד ט'): ויִרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִגּוּ אוֹתָם הַיָּם עַל הַיָּם כֹּל סוֹס רָכֵב פָּרָעָה וּפְרָשָׁיו וַחִילוּ עַל פִּי הַחִירִת לִפְנֵי בַעַל צֶפֶן:

ופרעה הקריב "התשובה" - כל 5 אותיות - רמז על ה' חומשי תורה

^(י) ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה'.

התשובה כל 52 אותיות - שובו בני כל 26 אותיות רמז בן, בני למקום, ושם הרחמים

בספר דברים פרק כ"ט: (כח) הַנִּסְתַּרְתָּ לָהּ אֲלֵהֶינוּ

והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

ספר דברים פרק ל':

(א) והנה כי באו עליך כל הדברים האלה הפרכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלקריך שמה:

(ב) ושבת עד ה' אלקריך ושמעת בקולו פכל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבך ובכל נפשך:

(ג) ושב ה' אלקריך את שבותך ורחמוך ושב וקבצך מפל העמים אשר הפיצך ה' אלקריך שמה:

(ד) אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקריך ומשם יקחך:

שוב בני

(ה) והביאך ה' אלקריך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבר והרבה מאבותיך:

(ו) ומל ה' אלקריך את לבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה' אלקריך בכל לבך ובכל נפשך למען חייך:

(ז) ונתן ה' אלקריך את כל האלות האלה על אביך ועל שנאיך אשר רדפוך:

(ח) ואתה תשוב ושמעת בקול ה' ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום:

(ט) והותירך ה' אלקריך בכל מעשה ידך בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ישוב ה' לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותיך:

(י) כי תשמע בקול ה' אלקריך לשמר מצותיו וחקותיו הקתובה בספר התורה הנה כי תשוב אל ה' אלקריך בכל לבך ובכל נפשך:

על הביטוי בפסוק (שמות יד, י'), "ופרעה הקריב" ולא "ופרעה קרב" כפי שהיה צריך להיכתב, אומר

מדרש תנחומה (שמות בשלח, פרק ח'), והזוהר הקדוש (חלק ב' מת, א), כי השינוי בפסוק הקריב ולא קרב מלמד שקרבת פרעה אל ישראל והסכנה שהיו נתונים בה ישראל ולא קרב מלמד שקרבת פרעה אל ישראל והסכנה שהיו נתונים בה ישראל הקריב את לבם לתשובה. מצב קשה של צרות בגלות האחרונה הוא שיביא אותם לתשובה בעתיד. כפי שהתורה מרחיבה בדברים בפרשת נצבים פרשה שמינית המרמזת לפי הגאון מוילנא למאה השמינית באלף הששי בו אנו מצויים.

ולדרכינו יתבאר כל זה, דהנה אם יש אהבת ישראל אמיתית שכל אחד אוהב את חבירו

וכדאיאת ב"סבא", שה' יתברך מסבב לנשמתין שיתקן הכל, ומנשמת ער ואונן ומחלון וכליון הוא בנין משיח, ואיתא (בבא בתרא יד): "רות" [למה נקרא שמה רות?] - פרענות דאית לה אחרית, ופירש רש"י - "סוף הפרענות נהפך לאחרית ותקוה, שיצא דוד משם".

- ולא יתיאש שום אדם מישראל - כי הקדוש ברוך הוא "חשב מחשבות, לבלתי ידח ממנו נדח" (שמואל-ב יד, יד) - שלא יאבד שום נפש מישראל!

- והיינו, ענין כל העונשים בעולם הזה ובעולם הבא כדי שלא ידח ממנו נדח, דאף אם הרבה לפשוע, חס ושלום, יש עצות אצל ה' יתברך לטהרו!

(יב) עוד רמז נורא אנו יכולים לראות כאן: כי התאריך של האסון ב"מגדלי התאומים" הוא: 9. 11 והוא לפי סדר החדשים שלנו תשעה באב!

מתבאר בטוב טעם דבריהם זכרונם לברכה, שואהבת לרעך כמוך הוא כלל גדול בתורה, כי האהבה הגדולה ביותר לחבירו הוא להוכיחו כשוראה בו איזה חטא, ולקרבו לעבודת ה' לקיים המצוות שבתורה.

(ט) והסיבות והעונשים שבאים לנשמת האדם אחר יציאת הנשמה מהגוף, אם לא השלימה ותיקנה בעולם כראוי וכנכון. (יסוד יוסף, מאורי האש).

^(י) אבל הכלל הוא... צריך להודיע לחבירו. כלומר, שלא יסתפק להוכיחו סתם, שאינו נוהג עצמו כשורה, אלא וידיע לו גם כן העונש על החטא שהוא נכשל בו, כי אולי על ידי זה יעזוב דרכו הרשעה ויזהר ביותר מלהכשל במ עוד. (מאורי האש, לפי ביאור אשכנז).

(יא) כל הצרות והעונשים בעולם הזה כדי שלא ידח ממנו נדח כמבואר בספר פרי צדיק (פרשת משפטים) וזה לשונו: וה' יתברך מרחם על נפשות ישראל שלא ידח ממנו נדח,

על ידי השתקקות באמת לזכות הרבים זוכה להיות מזוכה ומזרה דרך לרבים

בכל מה שעובר על האדם איך שהוא, אם יחזק את עצמו ברצון, היינו שאפילו כשאינו זוכה להוציא מכח אל הפועל הדבר שבקדושה שחפץ לעשות או המדרגה בעבודת ה' שרוצה להשיג, אף על פי כן לבו הומה ומיחל תמיד בכל מעיו ובכל איברים הפנימיים שלו לגמור ולעשות רצונו, בבחינת "מעמי מעי אוחילה" (ירמיהו ד, ט), ועל ידי זה מרחם עליו ה' יתברך ומורה לו דרך האמת לְכַנֵּן רצונו, עד שזוכה לחבר ספרים קדושים¹ לבאר דרכים ועצות איך לעשות רצונו יתברך ולבטל כל הספקות שיש לשאר בני אדם בענין עבודת ה' ועשיית רצונו יתברך. (דרכי הצדיקים פרק ב')

בדורות אלו, שהחשכות כל כך גדולה שאין רואים שום ניצוץ אור, שהקדוש ברוך הוא קרוב ביותר לכל אחד הרוצה להתקרב אליו, ועל מה שדורות הקודמים היו הצדיקים צריכים הרבה יגיעות והתאמצויות להתקרב אליו - בזמננו על ידי עובדא שאיש יהודי עושה ורוצה להתקרב לה' ט, זוכה למדרגות גדולות. (בית אברהם פרשת מסעי) והנה מבואר בתורתנו הקדושה.

על כן לקחנו על עצמנו להדפיס ספרי "שער התשובה" ונחלק לפרשיות השבוע, ומסודר ללמדו מידי יום ביומו, ועל ידי שנלמוד בהספרים הנזכרים לעיל נזכה בעזרת השם לתשובה שלימה ונזכה להגאל בקרוב ממש על ידי הגואל האמיתי במהרה בימינו אמן.

נא ונא שכל אחד יראה לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל, בבתי מדרשים וישיבות, והמלמדים בתלמוד תורה, וכל קהילה או ישיבה יכולים להדפיס מזה כמה שירצה, ועל ידי זה יזכו בני ישראל הקדושים להתעורר ולשוב בתשובה שלימה לאבינו שבשמים כי השעה צריכה לכך, כי מדת הדין מתוחה עלינו רחמנא ליצלן, וגדולה תשובה שמביא רפואה לו ולכל העולם, כמו שכתוב בספר אוהב ישראל (ירמיהו), פירוש הפסוק בימים ההם וגו' יבוקש את עון ואיננו, שעל ידי התשובה אליו יתברך נעשים מהעבירות מצות כאמרם זכרונם לברכה מקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד.

בפועל לפני ה'.

בכל דבר שבקדושה, בתורה ותפלה ובכל מצות התורה, אם לב האדם יחפוץ לעשות ואינו יכול, ולבו נשבר מזה שאינו יכול להוציא מכח לפועל, ה' יתברך הבוחן לבות וכליות כביכול עושה בעבורו, ומעלה עליו כאילו עשה אדם המצוה בפועל, וזוכה להרגיש האורות הקדושות מהמצוות. (תפארת שמואל, פסח שני ד"ה ויאמרו).

כמו שהמלאכים יש לכל אחד שורש מיוחד לעשות רצון הקדוש ברוך הוא בשליחותו, כן יש לכל אחד מבני ישראל חלק מיוחד בתורה, ויש מי שמתקן כל מעשיו לגמרי, ומועטין הם בני עליה. אך גם מי שאינו כן - עם כל זה, על ידי התשוקה והרצון בחילא סגי, כמו בעל תשובה, יכולין לקפוץ למעלה ממדרגתן. (שפת אמת, פרשת במדבר תרל"ד ד"ה במדרש הביאנו).

"שומר מצוה לא ידע דבר רע" (קהלת ח, ה) - דהיינו, שומר ומצפה על דבקות וחושק לדבק בו יתברך - לא ידע דבר רע. דהיינו, שאז יהיה מרחק מן הרע. ובחינה זאת יוכל לדחות כל החשכות שגורם לו בעונותיו, וגם כל החשכות שהיתה לו מכבר, ויהיה מאיר בכל עולם ועולם. (ליקוטי תורה [טשערנאביל], פרשת נח ד"ה ופתח)

באמת, אז יוכיח אותו כמו שכתב הקב הישר הנזכר לעיל. וכמו שאנו רואים בחכמינו זכרונם לברכה (שבת קי"ט) אמר רבי עמרם אמר רבי חנינא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה, עיין שם. וכמו כן מובא שעונש דור המבול בא על שלא הוכיחו זה את זה. (עיין סנהדרין ק"ח, ועיין ילקוט כי תשא על הפסוק "וישב העם לאכול ושתו" ועיין אלשיך הקדוש פרשת צו). ואם אין מקיימים מצוות התוכחה כמו שצריך, השם יתברך שולח לנו הטאליבאנים שהם כמו הצפרדעים שמוסרים נפשיהם ומוכיחים ומזכירים לנו לקיים המצוה של הוכח תוכיח במסירת נפש כנזכר לעיל.

בואו ונעשה קצת חשבון הנפש, איה ההשתקקות והרצון שלנו להתקרב אל ה' ולעשות רצונו באמת, נתבונן קצת בדברי חובת הלבבות (שער חשבון הנפש פרק ב'): על המאמין לחשוב עם נפשו, במה שהוא חייב לאלקים יתברך ומה שגיגע אליו במעשה - ישתדל בו ויטרח, ומה שלא יוכל להשיגו במעשה - יְשִׁיגוּהוּ בְּיָדֵיעָה וְיִתְאַוּהוּ, כמו שאמר דוד עליו השלום (תהלים קיט, ה): "אחלי יכנו דרכי לשמור חקיך", והבורא יְדִינְהוּ לְזִכּוֹת, והוא חייב לצפות לעתות אשר תשיג ידו ויוכל בהם לשלם מה שיתכן לו מחובות הבורא יתברך. עד כאן.

יש קונה עולמו בשעה אחת

אהובי אחי, תאמינו לי, והוא מלא בכל הספרים, אשר מה שהיו צריכים הצדיקים הראשונים להשיג בכמה ימים וחדשים, אפשר כעת לתקן בשעה אחת, (בית אהרן, לפסח).

הבא לטהר מסייעין לו

בדורות הללו, בעקבתא דמשיחא, שהחשכות כל כך גדולה, אין ספק שיש עזרה גדולה מאתו יתברך - לא רק להבא לטהר, אלא אפילו למתחיל לבא לטהר², רק שיהיה לו לכל הפחות רצון ויבקש מה' יתברך שיעזור לו, ואז סומך ה' לכל הנופלים. (בית אברהם, פרשת ויגש).

(ג) הבא לטהר מסייעין אותו (יומא לח, ב). לכן, כשיש לאדם מחשבה טובה לעשות, מסייעין אותו מן השמים להוציא מחשבתו מכח אל הפועל לעשות ולקיים. זה פרוש מחשבה טובה מצרפה למעשה - המחשבה הטובה מצרפת וגוררת את המעשה לעשות ולקיים, על דרך מצוה גוררת מצוה, והבן. (דברי ישראל, כללי דאורייתא אות מ')

(ד) ואף כי יש הרבה מניעות לקרב עצמו לתורה - על ידי שמשתוקק לתורה ורוצה להמשך אחריה, נתנת לו התורה במתנה. (שפת אמת, פרשת במדבר תרל"ה ד"ה באבות).

(ט) העיקר היא התשוקה: בחתם סופר, פרשת שופטים (ד"ה וכי), על הפסוק "וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר ה' ושרת בשם ה' אלקיו ככל אחיו הלוי העומדים שם לפני ה'" (דברים יח, ו-ז). רצה לומר, מי שגר ומתגורר מרחוק ואי אפשר לבא בעצמו ולעבוד בגופו ממש עבודת ה', רק בכל אות נפשו ותאותו וחשקו הוא משתוקק וחפץ לעבוד את ה', ומתפלל וקורא בשם ה' בחפץ וחשק הרבה, אזי יהיה מחשבתו הטובה נרצית ככל הלוי העומדים שם